

[Justitsministeren]

For det andet, og det er også en bemærkning til fru Inger Stilling Pedersen, er kravet om militær værnepligtstjeneste ikke i Danmark som nogle andre steder ubetinget, forstået på den måde, at hvis man ikke vil være soldat, er der ikke andet alternativ end at afsone. Vi har netop ordningen med civilt arbejde. Man må dog stille sig selv spørgsmålet: Hvilke væsentlige religiøse og holdningsmæssige forskelle kan der være på indholdet af selve tjenesten? Vi har netop den ordning for at tilgodese en række af de holdningsmæssige, principielle synspunkter, som fru Inger Stilling Pedersen gjorde gældende, og derfor mener jeg også, det må være rigtigt, at vi fastholder ordningen, som den er.

Fru Dorte Bennedsen stillede spørgsmålet om samtykke, og det tror jeg decideret egner sig til en grundig drøftelse i udvalget. Som jeg var inde på før, tror jeg i virkeligheden ikke, vi er voldsomt uenige, men det vil jeg godt vende tilbage til. Fru Dorte Bennedsen bad mig også bekræfte, at Direktoratet for Kriminalforsorgen er omhyggeligt, når det sikrer sig overholdelse af vilkår, og det kan jeg fuldt ud bekræfte. Mit svar drejede sig mere om, hvad der ville ske, hvis der alligevel skete en vilkårsovertrædelse. Hertil må man sige, som det også fremgår af forslaget, at der så er tale om en skærpende omstændighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 50:

Forslag til lov om ændring af lov om svangerskabsafbrydelse.

Af Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.

(Fremsat 10/10 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Justitsministeren (Engell):**

Forslaget går ud på, at loven om svangerskabsafbrydelse ændres på tre punkter.

For det første skal adgangen til at foretage abort af lægelige grunde efter den 12. svangerskabsuge og uden samrådstilladelse begrænses, for det andet foreslår man, at sammensætningen af samrådene og ankenævnet ændres, sådan at disse organer udvides med yderligere to medlemmer, og for det tredje foreslår Kristeligt Folkeparti en udvidelse af den obligatoriske vejledning for de abortsøgende kvinder.

Jeg vil godt som indledning slå fast, at der efter min opfattelse ikke er behov for at ændre den gældende lov om svangerskabsafbrydelse.

Før jeg kommenterer de enkelte punkter i forslaget, tror jeg, at det vil være gavnligt at gøre rede for nogle faktiske forhold, som jeg mener at vi skal være opmærksom på, når vi diskuterer disse ting.

I 1990 blev der foretaget 20.500 provokerede aborter. Af disse blev ca. 20.000 foretaget inden udløbet af den 12. svangerskabsuge, og det vil sige inden for det tidsrum, hvor kvinderne har ret til at få foretaget abort. Knap 500 af de provokerede aborter blev efter samrådstilladelse foretaget efter den 12. svangerskabsuge. Samrådet kan f.eks. give tilladelse, såfremt der er fare for, at barnet vil få en alvorlig legemlig eller sjælelig lidelse.

Endelig blev der i 1990 uden samrådstilladelse foretaget 15 abortindgreb efter 12. svangerskabsuge.

Med hensyn til det første punkt i forslaget om begrænsning i adgangen til at foretage en abort af lægelige grunde efter den 12. svangerskabsuge er det således, at lægerne i dag uden samrådstilladelse kan tillade abort, hvis indgrebet er nødvendigt for at afværge fare for kvindens liv eller for en alvorlig forringelse af hendes legemlige eller sjælelige helbred og denne fare udelukkende og ganske overvejende er lægeligt begrundet. Kristeligt Folkeparti vil begrænse denne ret, således at lægerne kun kan imødekomme en kvindes ønske om abort efter 12. svangerskabsuge i det tilfælde, hvor